

Менеджмент

УДК 330.341.1

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.19328612>

**Організаційно-економічний механізм управління інноваційним розвитком
підприємств в умовах диджиталізації економіки**

Лісовська Лідія Степанівна

д. е. н., професор, професор кафедри менеджменту організацій,
Національний університет «Львівська політехніка»,
вул.Бандери, 12, м. Львів, Україна, 79013
<https://orcid.org/0000-0002-9937-3784>.

Гладкий Олег Васильович

аспірант кафедри менеджменту організацій,
Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів,
вул.Бандери, 12, м. Львів, Україна, 79013
<https://orcid.org/0009-0004-3912-6409>

Прийнято: 15.03.2026 | Опубліковано: 30.03.2026

Анотація: Стаття присвячена проблемам формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств в умовах цифровізації економіки. Метою дослідження є теоретичне обґрунтування сутності та структури організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств, а також визначення особливостей його реалізації в контексті цифрової трансформації економіки. Дослідження наголошує, що інноваційний розвиток підприємств стає одним із ключових

факторів забезпечення їх конкурентоспроможності, адаптивності та довгострокової стійкості в динамічному економічному середовищі.

В умовах швидкої цифровізації підприємства змушені трансформувати свої системи управління, інтегрувати цифрові технології у бізнес-процеси та модернізувати інструменти управління інноваційною діяльністю. У роботі визначено вплив зовнішніх та внутрішніх факторів середовища на формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств. До зовнішніх факторів відносяться цифровізація економіки, розвиток інформаційно-комунікаційних технологій, державна інноваційна політика, розвиток інноваційної інфраструктури та рівень конкуренції на ринку. До внутрішніх факторів належать інноваційний потенціал підприємств, людські ресурси, фінансові ресурси, організаційна структура та рівень розвитку цифрової інфраструктури.

У статті систематизовано структурні елементи організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств, зокрема організаційний, економічний, інвестиційно-фінансовий, інформаційно-цифровий та інституційний компоненти. Дослідження також обґрунтовує трансформацію традиційних підходів до управління інноваціями під впливом цифрових технологій та визначає ключові напрями такої трансформації. Запропоновано алгоритм реалізації організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств. Впровадження цього алгоритму забезпечує узгодженість управлінських рішень, підвищує ефективність використання ресурсів та сприяє активізації інноваційних процесів на підприємствах.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості використання запропонованого організаційно-економічного механізму в системі стратегічного управління підприємствами. Реалізація цього підходу сприяє підвищенню ефективності управління інноваціями, прискоренню впровадження цифрових технологій та зміцненню конкурентних переваг підприємств.

Дослідження відкриває перспективи для подальшого розвитку методології цифрового управління інноваційною діяльністю та адаптації її до різних типів підприємств і галузей економіки.

Ключові слова: організаційно-економічний механізм; інноваційний розвиток підприємств; управління інноваційною діяльністю; диджиталізація економіки; цифрова трансформація; інноваційна діяльність підприємств.

Organisational and economic mechanism for managing the innovative development of enterprises under conditions of economic digitalisation

Lidiya Lisovska

Doctor of Economics, Professor,
Professor of the Department of Management of Organisation,
Lviv Polytechnic National University, Lviv
12 Bandera Street, Lviv, Ukraine, 79013
<https://orcid.org/0000-0002-9937-3784>

Oleh Hladkyi

Postgraduate Student of the Department of Management of Organisation,
Lviv Polytechnic National University, Lviv,
<https://orcid.org/0009-0004-3912-6409>

Abstract. The article examines the peculiarities of forming an organisational and economic mechanism for managing the innovative development of enterprises under conditions of economic digitalisation. The purpose of the study is to provide a theoretical substantiation of the essence and structure of the organisational and economic mechanism for managing the innovative development of enterprises and to determine the features of its implementation in the context of the digital transformation of the economy. The study emphasises that the innovative development of enterprises

is becoming one of the key factors ensuring their competitiveness, adaptability, and long-term sustainability in a dynamic economic environment. In the context of rapid digitalisation, enterprises are forced to transform their management systems, integrate digital technologies into business processes, and modernise the tools for managing innovation activities. The research identifies the influence of external and internal environmental factors on the formation of the organisational and economic mechanism for managing the innovative development of enterprises. External factors include the digitalisation of the economy, the development of information and communication technologies, the innovation policy of the state, the development of innovation infrastructure, and the level of competition in the market. Internal factors include the innovative potential of enterprises, human resources, financial resources, organisational structure, and the level of development of digital infrastructure.

The article systematises the structural elements of the organisational and economic mechanism for managing the innovative development of enterprises, including organisational, economic, investment and financial, informational and digital, and institutional components. The study also substantiates the transformation of traditional approaches to innovation management under the influence of digital technologies and identifies the key directions of such transformation. An algorithm for implementing the organisational and economic mechanism for managing the innovative development of enterprises is proposed. The implementation of this algorithm ensures the consistency of management decisions, improves the efficiency of resource utilisation, and promotes the activation of innovation processes in enterprises.

The practical significance of the obtained results lies in the possibility of using the proposed organisational and economic mechanism in the system of strategic management of enterprises. The implementation of this approach contributes to increasing the effectiveness of innovation management, accelerating the introduction of digital technologies, and strengthening the competitive advantages of enterprises.

Keywords: organisational and economic mechanism; innovative development of enterprises; innovation management; economic digitalisation; digital transformation; innovation activity of enterprises.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується активним впливом процесів диджиталізації, які суттєво трансформують підходи до функціонування підприємств, організації бізнес-процесів та управління інноваційною діяльністю [1]. Диджиталізація економіки передбачає глибоку інтеграцію цифрових технологій у господарську діяльність, формування нових бізнес-моделей, розвиток цифрових платформ та використання даних як важливого управлінського ресурсу [2]. Водночас повномасштабна військова агресія російської федерації проти України, що розпочалася у 2022 році, суттєво ускладнила умови функціонування підприємств, так як воєнні дії спричинили руйнування виробничої інфраструктури, порушення логістичних ланцюгів, скорочення інвестиційних ресурсів та підвищення рівня економічної невизначеності [3]. У таких умовах інноваційний розвиток підприємств набуває особливого значення як важливий чинник забезпечення їхньої адаптивності, конкурентоспроможності та стійкості.

Попри складні умови воєнного часу, інноваційна активність підприємств демонструє тенденції до відновлення. За даними Міністерства економіки України, у 2022–2024 роках кількість інноваційно активних підприємств зростає з 2589 до 4428, що становить 18,5 % від їх загальної кількості [4]. Водночас позиції України у міжнародних рейтингах інноваційності залишаються відносно низькими (близько 60-го місця серед понад 130 країн), що свідчить про наявність структурних проблем у сфері інноваційного розвитку [5-6]. В умовах воєнного стану інноваційна діяльність підприємств стає не лише фактором економічного зростання, але й важливим елементом забезпечення економічної безпеки держави. Поєднання впливу воєнних ризиків та процесів диджиталізації економіки обумовлює необхідність формування ефективного організаційно-

економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств, здатного забезпечити їх адаптацію до сучасних викликів та підвищення конкурентоспроможності [2]. Отже, актуальність дослідження зумовлена необхідністю удосконалення організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств в умовах диджиталізації економіки та функціонування бізнесу в умовах воєнного часу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження процесів формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств в умовах диджиталізації економіки займає важливе місце у сучасних економічних дослідженнях. У зарубіжній науковій літературі значна увага приділяється впливу цифрової трансформації на інноваційну діяльність підприємств, формування нових бізнес-моделей та підвищення їх конкурентоспроможності. Зокрема, у працях G. Vial [7], S. Nambisan та ін. [8], P. C. Verhoef та ін. [9], K. S. R. Warner і M. Wäger [10], J. Cenamor та ін. [11] обґрунтовується роль цифрових технологій у трансформації систем управління підприємствами, розвитку інноваційного потенціалу та формуванні нових підходів до управління інноваційними процесами.

Питання інноваційного розвитку підприємств та впливу диджиталізації на економічні процеси також досліджуються у працях вітчизняних науковців [1-2; 12], де зокрема розглядають комплексно-адаптивний підхід до інноваційного розвитку підприємств з урахуванням взаємодії внутрішніх і зовнішніх факторів диджиталізації.

Окремий напрям досліджень присвячений формуванню організаційно-економічних механізмів управління розвитком підприємств. У працях Н. Єфремової [13], Н. А. Добрянської та ін. [14], Д. О. Калініна [15], У. В. Іванюк і Н. О. Микити [16], П. О. Куцика і К. І. Процикевича [17], Ю. В. Годованця [18] розглядаються теоретичні та прикладні аспекти формування механізмів управління інноваційною діяльністю, розвитку інноваційного потенціалу та забезпечення економічної стійкості підприємств.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Водночас, попри значну кількість наукових досліджень, недостатньо розробленими залишаються питання комплексного формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств саме в умовах диджиталізації економіки. Більшість існуючих досліджень зосереджується на окремих аспектах цифрової трансформації або інноваційної діяльності, тоді як інтеграція цифрових технологій у систему управління інноваційними процесами та удосконалення структури відповідного механізму потребують подальшого наукового обґрунтування.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є теоретичне обґрунтування сутності та структури організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств, а також визначення особливостей його формування та реалізації в умовах диджиталізації економіки. Досягнення поставленої мети передбачає дослідження впливу зовнішнього та внутрішнього середовища на процеси управління інноваційною діяльністю підприємств, систематизацію структурних елементів організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком, а також розроблення алгоритму його практичної реалізації з урахуванням сучасних тенденцій цифрової трансформації економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах глобалізації та трансформації економічних процесів інноваційний розвиток підприємств виступає одним із ключових чинників забезпечення їх довгострокової конкурентоспроможності та стійкості функціонування. Активне впровадження цифрових технологій, розвиток інформаційно-комунікаційних систем, поширення цифрових платформ та автоматизація бізнес-процесів формують нові вимоги до організації управління інноваційною діяльністю підприємств [7; 9]. У цьому контексті диджиталізація економіки виступає не лише технологічним явищем, а й важливим інституційним та управлінським

фактором, що трансформує підходи до формування та реалізації інноваційної стратегії підприємств.

Інноваційний розвиток підприємства доцільно розглядати як комплексний процес якісних змін у виробничій, технологічній, організаційній та управлінській сферах діяльності, спрямований на створення і впровадження нових продуктів, технологій та управлінських рішень [10]. У середовищі диджиталізації економіки цей процес набуває нових характеристик, пов'язаних із використанням цифрових інструментів, інтеграцією інформаційних систем, автоматизацією управлінських процесів та застосуванням аналітики даних у прийнятті управлінських рішень.

У таких умовах суттєво зростає роль ефективного організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств. Узагальнення наукових підходів до дослідження інноваційної діяльності підприємств [13–15] дозволяє визначити організаційно-економічний механізм управління інноваційним розвитком як комплекс взаємопов'язаних організаційних і економічних елементів, інструментів та управлінських рішень, спрямованих на формування, реалізацію та контроль інноваційної діяльності підприємства з метою досягнення його стратегічних цілей розвитку.

В умовах диджиталізації економіки формування такого механізму відбувається під впливом як зовнішніх, так і внутрішніх факторів середовища функціонування підприємства [9; 11]. Таким чином, формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств відбувається під комплексним впливом факторів зовнішнього та внутрішнього середовища, взаємодія яких визначає можливості та обмеження реалізації інноваційної діяльності підприємства. Узагальнення ключових факторів такого впливу представлено на рис. 1.

ЗОВНІШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ

- Диджиталізація економіки – поширення цифрових технологій, автоматизація бізнес-процесів, розвиток цифрових платформ та інструментів управління даними, що формують нові умови функціонування підприємств.
- Державна інноваційна політика – нормативно-правове регулювання інноваційної діяльності, державні програми підтримки інновацій, розвиток національної інноваційної системи.
- Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) – впровадження сучасних цифрових технологій, систем управління даними, аналітичних платформ та інструментів цифрової трансформації підприємств.
- Інноваційна інфраструктура – функціонування технологічних парків, інноваційних кластерів, бізнес-інкубаторів, венчурних фондів та інших інституцій, що підтримують розвиток інноваційної діяльності.
- Конкурентне середовище ринку – посилення глобальної конкуренції, зростання вимог до інноваційності продукції та необхідність постійного технологічного оновлення підприємств.
- Інноваційні екосистеми та мережеві взаємодії – розвиток партнерських зв'язків між підприємствами, науковими установами, інвесторами та державними інституціями.

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ
ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА**

Система взаємопов'язаних організаційних, економічних, інвестиційно-фінансових, інформаційно-цифрових та інституційних інструментів управління, спрямованих на формування, реалізацію та контроль інноваційної діяльності підприємства з метою забезпечення його конкурентоспроможності та сталого розвитку в умовах диджиталізації економіки.

ВНУТРІШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ

- Інноваційний потенціал підприємства – сукупність матеріальних, технологічних, інтелектуальних та інформаційних ресурсів, необхідних для створення та впровадження інновацій.
- Кадровий потенціал та цифрові компетентності персоналу – рівень професійної підготовки працівників, їх здатність до генерації інноваційних ідей та використання сучасних цифрових технологій.
- Фінансово-інвестиційні ресурси підприємства – наявність власних і залучених фінансових ресурсів для реалізації інноваційних проєктів та впровадження технологічних інновацій.
- Цифрова інфраструктура підприємства – використання інформаційних систем управління, цифрових платформ, аналітичних систем та технологій обробки даних.
- Організаційна структура управління – система управлінських підрозділів, механізм координації інноваційної діяльності та інтеграції інноваційних процесів у загальну систему управління підприємством.
- Інноваційна культура підприємства – сформоване середовище підтримки інновацій, орієнтація на розвиток, відкритість до технологічних змін та стимулювання творчої активності персоналу.

Рис. 1. Вплив зовнішнього та внутрішнього середовища на формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств в умовах диджиталізації економіки

Джерело: розроблено авторами

Взаємодія зовнішніх і внутрішніх факторів формує передумови для трансформації організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств, що проявляється у зміні управлінських підходів,

активному впровадженні цифрових технологій та модернізації інструментів управління інноваційною діяльністю. Як зазначають G. Vial, S. Nambisan та інші дослідники [7–9], процеси диджиталізації економіки суттєво змінюють логіку управління інноваційними процесами, сприяючи переходу до більш гнучких та технологічно інтегрованих моделей управління підприємствами.

У таких умовах відбувається трансформація традиційних підходів до організації інноваційної діяльності підприємств, що потребує переосмислення структури та інструментів організаційно-економічного механізму управління. З метою поглиблення теоретичного аналізу доцільно розглянути основні напрями трансформації організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств під впливом процесів диджиталізації економіки (табл. 1).

Таблиця 1

Трансформація організаційно-економічного механізму управління
інноваційним розвитком підприємств в умовах диджиталізації економіки

Критерій порівняння	Традиційний механізм управління інноваційним розвитком	Механізм управління в умовах диджиталізації економіки	Основні наслідки для розвитку підприємств
Управлінська модель	Ієрархічна структура управління, централізоване прийняття рішень	Гнучкі мережеві структури, децентралізоване та адаптивне управління	Підвищення швидкості прийняття управлінських рішень та гнучкості підприємства
Організація інноваційної діяльності	Реалізація інновацій переважно у межах підприємства	Відкрита інноваційна модель, співпраця з науковими установами, стартапами, цифровими платформами	Розширення інноваційних можливостей та прискорення технологічного розвитку
Інформаційне забезпечення управління	Обмежене використання інформаційних систем, фрагментарний обмін даними	Інтегровані цифрові інформаційні системи, використання великих даних та аналітики	Підвищення обґрунтованості управлінських рішень та ефективності управління
Фінансування інновацій	Традиційні джерела фінансування (власні кошти, банківські кредити)	Диверсифікація фінансових інструментів (венчурний капітал, цифрові платформи інвестування, краудфандинг)	Розширення можливостей фінансування інноваційних проєктів
Управління бізнес-процесами	Переважно ручні або частково автоматизовані процеси	Автоматизація та цифровізація бізнес-процесів, використання ERP, CRM, AI	Зниження витрат, підвищення продуктивності та ефективності діяльності

Продовження табл.1

Конкурентні переваги	Формуються переважно за рахунок матеріальних ресурсів та виробничих можливостей	Формуються на основі інновацій, цифрових технологій та інтелектуального капіталу	Посилення інноваційної конкурентоспроможності підприємств
Швидкість інноваційних процесів	Повільні цикли розробки та впровадження інновацій	Прискорені цикли інновацій завдяки цифровим технологіям і гнучким методам управління	Підвищення адаптивності підприємств до змін ринкового середовища

Джерело: сформовано авторами на основі [1-2; 7-9]

Ефективне управління інноваційним розвитком підприємств у сучасних умовах потребує формування цілісного організаційно-економічного механізму, який забезпечує координацію інноваційних процесів, оптимізацію використання ресурсів та підвищення результативності управлінських рішень. У контексті диджиталізації економіки підприємства змушені адаптувати свої системи управління до нових технологічних та ринкових умов, що передбачає інтеграцію організаційних, економічних, фінансових, інформаційних та інституційних складових.

Організаційно-економічний механізм управління інноваційним розвитком підприємств доцільно розглядати як комплекс взаємопов'язаних елементів, що забезпечують планування, реалізацію, координацію та контроль інноваційної діяльності підприємства. У наукових дослідженнях [13–18] зазначається, що структура такого механізму охоплює систему управлінських принципів, методів та інструментів, спрямованих на досягнення стратегічних цілей розвитку підприємства та формування його конкурентних переваг. Важливу роль у структурі механізму відіграють організаційний, економічний, інвестиційно-фінансовий, інформаційно-цифровий та інституційний елементи (див. табл.2).

Таблиця 2

Структурні елементи організаційно-економічного механізму управління
інноваційним розвитком підприємств в умовах диджиталізації економіки

Елемент механізму	Зміст елементу	Основні інструменти реалізації	Роль у забезпеченні інноваційного розвитку
Цільовий блок	Визначення стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства з урахуванням можливостей цифрової економіки	Стратегічне планування, цифрові стратегії, програми інноваційного розвитку	Формує довгострокові орієнтири розвитку підприємства, забезпечує узгодження інноваційної та цифрової трансформації
Організаційний блок	Формування структури управління інноваційною діяльністю та координація взаємодії підрозділів	Проектні команди, центри інновацій, цифрові платформи управління, agile- підходи	Забезпечує ефективну організацію інноваційних процесів та швидкість прийняття управлінських рішень
Економічний блок	Використання економічних методів стимулювання інноваційної діяльності та оптимізації використання ресурсів	Економічне планування, бюджетування інновацій, система економічних стимулів, управління витратами	Сприяє підвищенню економічної ефективності інноваційних проєктів та раціональному використанню ресурсів
Інвестиційно- фінансовий блок	Забезпечення фінансування інноваційних проєктів та управління інвестиційними потокami	Венчурне фінансування, інноваційні фонди, державно-приватне партнерство, цифрові фінансові інструменти	Створює фінансову основу для реалізації інноваційних проєктів і розвитку нових технологій
Інформаційно- цифровий блок	Використання цифрових технологій та інформаційних систем для підтримки управлінських рішень	ERP, CRM, Big Data, штучний інтелект, цифрові платформи управління	Забезпечує аналітичну підтримку управління, підвищує оперативність і точність управлінських рішень

Продовження табл.2

Інституційний блок	Нормативно-правове та інституційне забезпечення інноваційної діяльності підприємств	Державна інноваційна політика, стандарти цифровізації, інноваційна інфраструктура, кластери	Формує сприятливе середовище для реалізації інновацій та розвитку підприємницької активності
Результативний блок	Оцінювання результатів інноваційної діяльності та ефективності управління	КРІ інноваційної діяльності, інтегральні показники інноваційного розвитку, цифрові системи моніторингу	Дозволяє оцінити результативність реалізації інноваційної стратегії та рівень конкурентоспроможності підприємства

Джерело: сформовано авторами на основі [13-18]

Таким чином, запропонована структура організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств відображає взаємозв'язок його основних елементів та інструментів реалізації інноваційної діяльності в умовах диджиталізації економіки. Разом з тим ефективність функціонування такого механізму значною мірою залежить від послідовності та узгодженості управлінських дій щодо його формування та реалізації. У зв'язку з цим доцільно визначити послідовність реалізації запропонованого організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств, що дозволяє забезпечити інтеграцію цифрових технологій у систему управління інноваційною діяльністю підприємства (рис. 2).

Запропонований алгоритм на рис.2 дозволяє забезпечити системну реалізацію організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств та інтеграцію цифрових технологій у процес управління інноваційною діяльністю. Послідовне виконання зазначених етапів сприяє підвищенню ефективності використання ресурсів, активізації інноваційних процесів та формуванню конкурентних переваг підприємства.

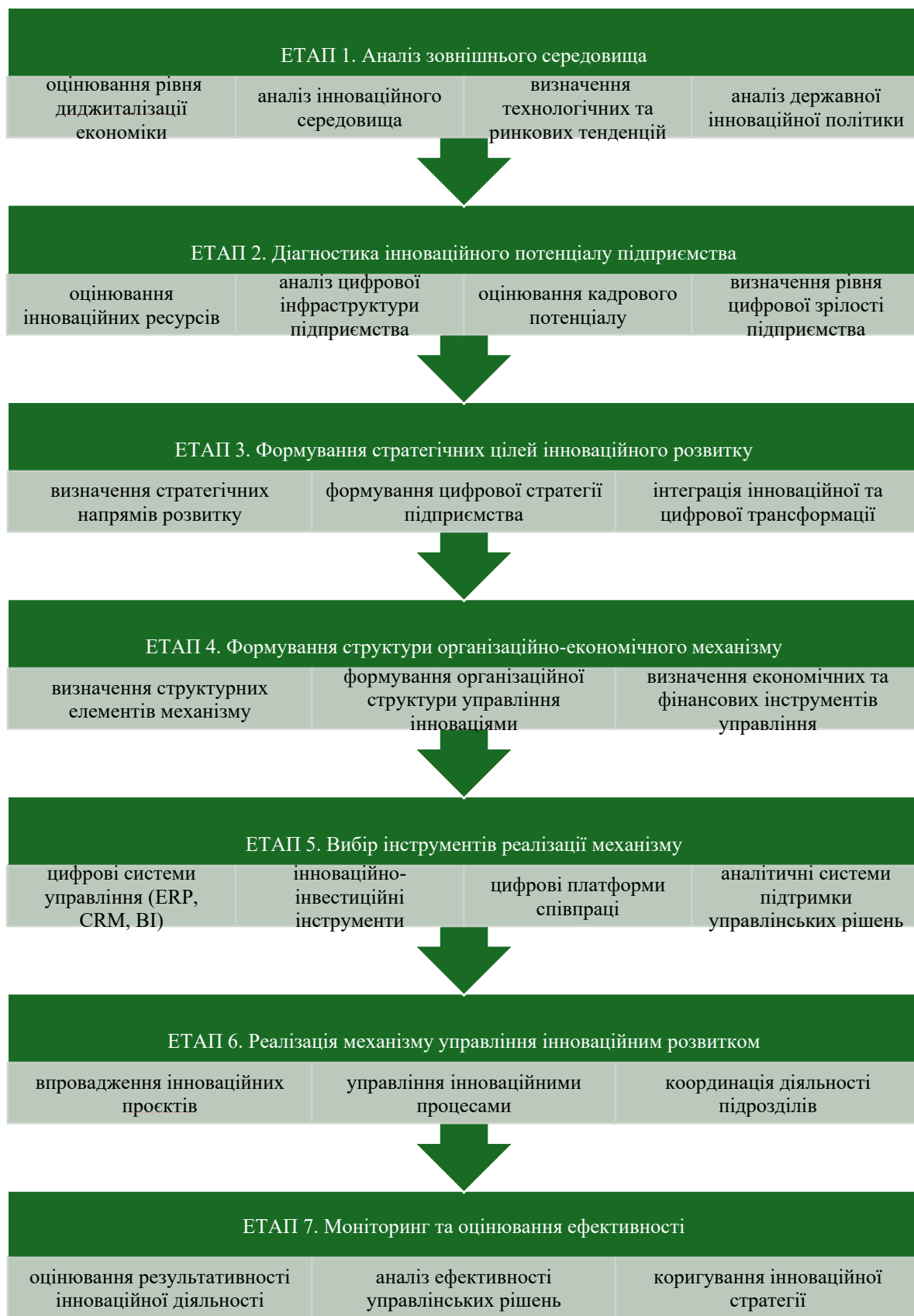

Рис. 2. Алгоритм реалізації організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств в умовах диджиталізації економіки
Джерело: розроблено авторами

Висновки. У сучасних умовах диджиталізації економіки та посилення впливу глобальних трансформацій інноваційний розвиток підприємств набуває стратегічного значення для забезпечення їх конкурентоспроможності та стійкості функціонування. Проведене дослідження дозволило обґрунтувати концептуальні підходи до формування організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств, який враховує вплив цифрових технологій, трансформацію управлінських процесів та необхідність адаптації підприємств до динамічного економічного середовища.

Використання запропонованого підходу створює передумови для підвищення ефективності управління інноваційними процесами, активізації інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств, прискорення впровадження цифрових технологій у бізнес-процеси, формування стійких конкурентних переваг та підвищення адаптивності підприємств до умов нестабільного економічного середовища. Особливої актуальності застосування запропонованого механізму набуває в умовах функціонування підприємств України під час воєнного стану та у період післявоєнного відновлення економіки, оскільки інтеграція цифрових технологій та інноваційних управлінських інструментів сприяє підвищенню стійкості підприємств до зовнішніх викликів, оптимізації використання ресурсів та забезпеченню їх довгострокового розвитку.

Практична реалізація запропонованого організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств передбачає його інтеграцію у систему стратегічного управління підприємствами різних галузей економіки. Застосування такого механізму забезпечує узгодження інноваційної стратегії підприємства з процесами диджиталізації економіки, сприяє підвищенню ефективності використання ресурсного потенціалу та активізації інноваційної діяльності.

Перспективи подальших досліджень доцільно спрямувати на розроблення методичних підходів до оцінювання ефективності функціонування

організаційно-економічного механізму управління інноваційним розвитком підприємств, а також на формування системи індикаторів моніторингу результативності інноваційної діяльності в умовах диджиталізації економіки.

Список використаних джерел

1. Лісовська Л. С., Гладкий О. В. Оцінювання прогресу цифрової трансформації у Львівському регіоні: результати та виклики. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Проблеми економіки та управління. 2025. Vol. 9, No. 1. DOI: <http://doi.org/10.23939/semi2025.01>.
2. Ареф'єва О. В., Долженко Д. Ю. Комплексно-адаптивний підхід до інноваційного розвитку підприємства в сучасних трендах диджиталізації через взаємодію зовнішніх і внутрішніх факторів. Проблеми економіки. 2024. № 4 (62). С. 161–168. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2024-4-161-168>.
3. Ukraine's IT Shift: From Outsourcing to Innovation. Digital State. URL: <https://digitalstate.gov.ua/news/it-outsourcing/ukraines-it-shift-from-outsourcing-to-innovation> (дата звернення: 09.03.2026).
4. Інформаційні матеріали щодо стану інноваційної діяльності в Україні. Міністерство економіки України. URL: <https://me.gov.ua/documents/detail?id=69b9a9bf-5fbc-4035-8c0f-ac26b853c0eb&lang=uk-ua&title=informatsiinimaterialischodostanuinnovatsiinoidiialnosti> (дата звернення: 09.03.2026).
5. Інноваційні підприємства в Україні: зростання майже вдвічі за три роки. NV Бізнес. URL: <https://biz.nv.ua/ukr/sviy-biznes/innovaciyni-pidpriyemstva-v-ukrajini-zrostannya-mayzhe-vdvichi-za-tri-roki-50533366.html> (дата звернення: 09.03.2026).
6. За рахунок оборонних R&D витрати на інновації в Україні у 2024 році зросли удвічі. GMK Center. URL: <https://gmk.center/ua/infographic/za->

rahnok-oboronnih-r-d-vitrati-na-innovacii-v-ukraini-u-2024-mu-zrosli-udvichi (дата звернення: 09.03.2026).

7. Vial G. Understanding digital transformation: A review and a research agenda. *Journal of Strategic Information Systems*. 2019. Vol. 28(2). P. 118–144. <https://doi.org/10.1016/j.jsis.2019.01.003>

8. Nambisan S., Lyytinen K., Majchrzak A., Song M. Digital innovation management: Reinventing innovation management research in a digital world. *MIS Quarterly*. 2017. Vol. 41(1). P. 223–238. <https://doi.org/10.25300/MISQ/2017/41:1.03>

9. Verhoef P. C., Broekhuizen T., Bart Y., Bhattacharya A., Dong J., Fabian N., Haenlein M. Digital transformation: A multidisciplinary reflection and research agenda. *Journal of Business Research*. 2021. Vol. 122. P. 889–901. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2019.09.022>

10. Warner K. S. R., Wäger M. Building dynamic capabilities for digital transformation: An ongoing process of strategic renewal. *Long Range Planning*. 2019. Vol. 52(3). P. 326–349. <https://doi.org/10.1016/j.lrp.2018.12.001>

11. Cenamor J., Sjödin D., Parida V. Adopting a platform approach in servitization: Leveraging the value of digitalization. *International Journal of Production Economics*. 2017. Vol. 192. P. 54–65. <https://doi.org/10.1016/j.ijpe.2016.12.033>

12. Богдан Н., Оболенцева Л., Осовець О. Організаційно-економічний механізм післякризового відновлення регіональної економіки: генеза підходів до сутності та формулювання авторської концепції. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 5 (56). С. 336–343. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-56-46>

13. Єфремова Н. Організаційно-економічний механізм управління інноваційною діяльністю аграрних підприємств. *Галицький економічний вісник*. 2023. № 2 (81). С. 115–122. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.02.115

14. Добрянська Н. А., Дискіна А. А., Калінін Д. О., Черкасов Д. Ф. Організаційно-економічний механізм стратегічного управління розвитком

інноваційного потенціалу підприємств у контексті забезпечення конкурентоспроможності та відновлення економіки. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права. 2025. № 4 (27). С. 115–120. DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2025-4-26>

15. Калінін Д.О. Формування організаційно-економічного механізму управління розвитком інноваційного потенціалу підприємств в умовах швидких змін. Економіка: реалії часу. 2024. № 5 (75). С. 31-42. DOI: 10.15276/ETR.05.2024.4.

16. Іванюк У. В., Микита Н. О. Формування організаційно-економічного механізму забезпечення економічної стійкості підприємства. Бізнес Інформ. 2025. № 4. С. 506–513. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-4-506-513>

17. Куцик П. О., Процикевич К. І. Щодо обґрунтування структури та елементів організаційно-економічного механізму розвитку високотехнологічних стартапів у сфері інформаційно-комунікаційних технологій. Інфраструктура ринку. 2025. № 82. С. 30–34. DOI: <https://doi.org/10.32782/infrastructure82-55>

18. Годованець Ю. В. Аспекти формування організаційно-економічного механізму активізації інвестиційно-інноваційного розвитку підприємства. Бізнес Інформ. 2025. № 2. С. 204–210. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-2-204-210>